

* Αν ἦν γάλλος, θὰ ζητήσῃ ἄλλο ποτήριον.
* Αν ἦν γερμανός, θὰ χύσῃ ἐν μέρος τοῦ ζύου, σον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λείψῃ τὸ ἀδιάκριτον τὸν ἔντομον, καὶ θὰ πίῃ τὸ ὑπόλοιπον.

* Αν ἦν ιταλός, θὰ συλλάβῃ διὰ τῶν δακτύων τοῦ τὴν μυῖαν, θὰ τὴν ὑβρίσῃ, καὶ φίπτων αὐτὴν θὰ πίῃ τὸν ζύθον του.

* Αν ἦν ρώσος, θὰ πίῃ τὸ περιεχόμενον ἀταράχως, φροντίζων τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἀποφύγῃ τὸ ἔντομον.

* Αν ἦν εἶλλην, θὰ φωνάξῃ τὸν ὑπηρέτην τοῦ καρενέου καὶ θὰ τὸν ὑβρίσῃ.

**

* * * Εντὸς τοῦ θεάτρου, καὶ διαρκούστης τῆς παραστάσεως, οἱ μὲν ιταλοὶ διμιούσιν, οἱ δὲ γάλλοι βλέπουσιν, οἱ δὲ γερμανοὶ ἀκούσουσιν· οἱ Ἑλληνες τὰ κάμνουσιν ὅλα, καὶ ἔχουσι καιρὸν καὶ νὰ χειροκροτῶσι.

**

* * * Οταν δὲν ἔχη ἄλλο βιοποριστικὸν στάδιον, δὲν ἔχεις μεταβάλλει τὸ σῶμά του εἰς στήλην ἀγγειῶν, δὲν γάλλος γίνεται θεατρώνης, δὲν γερμανὸς μεταναστεύει εἰς τὴν Ἀμερικὴν, δὲν ιταλὸς ἐπαιτεῖ, δὲν εἶλλην... ἐκδίδει πολιτικὴν ἐφημερίδα.

A.

Τοὺς ἑπομένους διάβολους στίχους ἔκοινοποίησεν ἡμῖν εἰς τῶν συνδρομητῶν τῆς "Εστίας" εἶναι δὲ στροφαὶ τινες ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἀνεκδότου ποιήματος "Ο πλάνης" τοῦ κ. Δ. Βερναρδάκη, γραφεῖσαι πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρὰ τοῦ ίδιου ἐπὶ τίνος λευκώματος.

Σ. τ. Δ.

* Καὶ ἔμεινας οὕτως, Ἐλλάς, πεπτωκυῖα,
Τοῦ κόσμου τὸ ὄνειδος. Η ἀλούρης
Ἐσχισθή τῆς δόξης σου ἡ μεγαλεία,
Τῆς πάντας ἐνγενέας ἐσθέοντος ἡ σφραγίς
Ἀπὸ τῆς μορφῆς σου ἡ οὔτω βασίτια,
Χαμαιδὲν ἐκναλίσθη εἰς τὴν κανίν τῆς γῆς
Τὸ στήμα του κάλλους, ή εὔνους δι' οὐ
Χειρὶ σ' ἔστεψε' ἐρώντος ἀγνώστου θεοῦ.

* Ω! Τίς πεπτωκυῖαν σ' ἔκ της θ' ἀναστήσῃ;
Θὺ πλύνῃ τὸν ῥύπον σου τίς τὸν πολὺν;
Τίς δόξης χλαμύδας κανίν γὰρ σ' ἐνδύσῃ;
Κ' ἐπὶ τὴν πενθιμην τοῦς κεφαλῆν
Τοὺς κάλλους τὸ ἔκπτων στήμα θὰ στήσῃ;
Τὸ στήθος σου κρύπτει ἀκύμη θηλῆν,
Νὰ θρέψῃς ικανὴν γενεας γενεῶν,
Η μῆκως ἐστείρευε τὸ γηραῖον;

* Εἰς ταῦτην σου τίς τὴν ὁγράτητα πταίει,
Τὸ γηράσουσον ἡ πικρά σου ζωή;
Ἔχων ἐτί θεῖος τὰς φλέβας σου καίει,
Ὕφασμον δρῦπον τὰς μολύνει ροή;
Παλμοὶ τὴν καρδίαν σου σείουν γενναῖον
Η μῆδισχείλιον χειμωναῖον πνοή
Σ' ἐνέρχωσεν, ἔρμαιον τύχης πεζῆς,
Ἄδοξον; Απεθανεις, μῆτερ, ή ζῆς;

* Αν ζῆς, ποῦ τὰ τέκνα σου, ποῦ οἱ υἱοί σου;
Τὰ στήθη των πάσι οὖδε εἰς ἔνα κινεῖ
Παλμὸν ἡ ταπεινωσίς τῆς κεφαλῆς σου;
Πώς ἄλλος ἡ ὄψις σου ἡ ἀλγενή;

Πώς πένθιμον δάκρυ ἡ πενθίμη μορφὴ σου,
Αν ζῆς, μῆτερ, πῶς τῆς μητρὸς ἡ φωνὴ
Οὐδὲν καν παρήγορον ἔχεια στοργῆς
Ἐγείρει, η μίαν καν χειρὶς ἀρωγῆς;

* Αν ζῆς! Ποία πλάνη! * Αν ζῆς! * Ερειπίων
Ἐν μέσω καὶ τάφων ἀν ζῆς ἔρωτῶ.
Ζωῆς σου, Ἐλλάς, ἀντιχειρώσημεν,
Τὸν τάφον ἐν ψῷ τῶν Ἐλλήνων πατῶ,
Κ' ἐντὸς νεκροπόλεως, φεύ! δισχιλίων
Ἐτῶν, τῶν νεκρῶν τὴν μητέρα ζητῶ,
Καὶ δάκρυα χέω καὶ κλαίω πικρῶς
Νεκράν, καὶ αὐτὸς ἡς δ τάφος νεκρός!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Αἱ γυναικεῖς εἰς κανὲν εἰδός δὲν ἐδημιούργησαν ἀριστούργημα τι. Οὔτε τὴν Ἰλιάδα ἐδημιούργησαν, οὔτε τὴν Αἰγαίαδα, οὔτε τὴν Ἡλευθερωμένην Ἱερουσαλήμ, οὔτε τὸ Πάνθεον, οὔτε τὸν Ἀγίον Πέτρον. Δὲν ἐπενόησαν οὔτε τὴν ἄλγεβραν, οὔτε τὰ τηλεσκόπικα, οὔτε τὰ ἀχρώματα δίοπτρα, οὔτε τὴν πυροσβεστικὴν ἀντλίαν, οὔτε τὸ πλέξιμον τῶν περικυμάδων, κτλ. Κατορθώνουσιν ὅμως κάτι πολὺ μεγαλίτερον παρὰ πάντα ταῦτα: Ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν διαπλάττεται δ, τι ὑπέροχον ἐν τῷ κόσμῳ: Ὁ τίμιος ἀνὴρ, καὶ ἡ τιμία γυνή. (J. de Maistre.)

* * * Εσο δίκαιοις· Ίνα δὲ ἡς τοιοῦτος, μὴ σπεύδης εἰς τὰς κρίσεις σου περὶ τῆς δξίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν. Απόφευγε πρὸ πάντων τὰς ἀλαζονικὰς καὶ ἀποτόμους ἀποφάνσεις. Εστὶ σημεῖον ἐπιπολαιότητος τοῦ νοὸς, διταν τις ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ περὶ πάντων ἀφειδῶς ἀποφαίνηται: τὸ δὲ ἄνευ ἐμβριθοῦς προεξετάσεως καὶ ἀλόγως ἐπαινεῖν ἡ δικψεύδειν τὰ γινόμενα, ἀποδεικνύει καρδίαν διεφθαρμένην, ποταπά καὶ ὑποκεκρυμένα πάθη. (Zschokke.)

* * * Ο ἐνθουσιασμὸς ὅμοιάζει πρὸς τὰ δστρεῖδια, ἀτινα μόνον νωπὰ ἔχουσιν ἀξίαν. (Goethe.)

* * * Δύο μόνον εἰδῶν κυθερήσεως γινώσκω: τὰς καλὰς καὶ τὰς κακάς· τὰς κακάς, τὰς δοπιάς εὑρίσκει τις πανταχοῦ, καὶ τὰς καλὰς, τὰς δοπιάς οὐδαμοῦ εύρισκει. (Helvetius.)

* * * Μερικοὶ φαντάζονται διτι ἐγγύρισαν τὸν κόσμον, διότι ἐπὶ ἔνα χειμῶνα ἐφοίτησαν εἰς πολλὰς αἰθούσας λαμπρὰ φωτισμένας καὶ ἐλέρωσαν ἀρκετοὺς ἀσπρούς λαμποδέτας. (Arnould Fremy.)

* * * Εάν αι κατώτεραι τάξεις ἔθγους τίνος εἶνε κακαὶ, πταισισι συνηθέστατα διὰ τοῦτο αι ἀνώτεραι τάξεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Στατιστικὴ τοῦ παραγομένου καὶ καταναλισκομένου χάρτου ἐπὶ της γῆς.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ράδαλ οὐ πάρχουσιν ἐπὶ της γῆς 3,960 χαρτοποιεῖα, ἐν οἷς ἐργάζονται 60,000 ἀνδρῶν καὶ 180,000 γυναικῶν,